

Mødet den 23. Juni 1910.

Fraværende: Harald Jensen, Mikael Johansen
Carl Laursen og N. Joh. Laursen.

1. Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekon-
trakterne** med
 - a. (J. Nr. 22²—1910). Murermester H. Hansen &
Tømrmester C. Hansen,
 - b. (J. Nr. 22³—1910). Murer O. Mortensen og
 - c. (J. Nr. 22⁴—1910). Tømrmester S. Nielsen
angaaende Marselisborggrunde.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 213—1910). Meddelelse fra Teknisk Sko-
les Bestyrelse om, at den har ansat Ingeniør cand.
polyt. Jonas som Skolens **Forstander** fra 1. Juli
d. A. at regne.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 200—1910). Indstilling fra Skovudvalget
om **Opførelse af en Badeanstalt paa Stranden ved
Ørnereden.**

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen, der gik
ud paa at opføre en Badeanstalt paa Stranden ved
Ørnereden med Løbebroer ud i Vandet. Huset
skulde opføres af Hennebique og vilde koste ca.
4000 Kr. Det skulde blive staaende Sommer og
Vinter og kun benyttes til Af- og Paaklædning.
Stranden skulde belægges med Sand, saaledes at
de badende ikke blev generet af Stenene. Iøvrigt

var det Meningen, at Herrer og Damer skulde kunne bade sammen. Værten tilbød en Afgift af 400 Kr. samt at holde Strand og Badehus vedlige mod at maatte opkræve en Afgift af 25 Øre og 10 Øre for Bad henholdsvis med Badedragt og Haandklæde eller uden dette. Han omtalte, at der tidligere havde været et Badehus, som i Sommer var blevet meget savnet, og bemærkede, at selv om Arkitektens Overslag lød paa kun 3,500 Kr., vilde Udgiften dog sikkert blive ca. 4000 Kr., idet der jo nok vilde løbe adskillige Ekstraudgifter paa.

M a g n u s N i e l s e n vilde nødig lægge Hindringer i Vejen for at faa en god Badeanstalt, men troede ikke, den foreslaaede Form for Badning passede for vore hjemlige Forhold. Maaske vilde man kalde det snerpet, men han troede sikkert, at Badning under den Form vilde være generende, hvor der ikke var en bredere Forstrand end her, og hvor der altsaa kun var et meget snævert Terræn for de badende at bevæge sig paa. Han gjorde opmærksom paa, at man mange Steder benyttede Badevogne, der kunde køres ud i Vandet, og udtalte atter sin Frygt for, at der her vilde være for megen Generthed til, at Anstalten vilde komme til at gøre sin Gavn.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at man adskillige Steder her i Landet var kommet ind paa den foreslaaede Form for Badning, og at det vilde være ret risikabelt med østlig Storm at have Badevogne. Han troede, at man nu burde forsøge med denne friere og liberalere Form for Badning.

D a g m a r P e t e r s e n sympatiserede med Tanken. Hun havde opholdt sig 11 Aar i New York og erfaret, at den eneste Fornøjelse, som

der kunde samle alle, var Badning fra aaben Strand. Vel var Stranden der meget bred, men Forholdet var dog, at de badende, undertiden et halvt Hundrede Tusinde Mennesker, klumpede sig sammen paa en lille Plads, og alle morede sig udmærket. I Begyndelsen havde hun som alle Københavnerinder været snerpet, men længe varede det ikke, inden hun tog Badedragten paa og morede sig fortræffeligt. Hun fandt, at man maatte se at komme bort fra det Snerperi, at der skulde være noget stødende i, at Mænd og Kvinder badede sammen. Naar den Form for Badning kunde praktiseres andre Steder, f. Eks. ved Vestkysten, kunde den ogsaa her.

R a h r kunde støtte Fru Petersens Betragtninger, idet han ikke troede, det vilde volde Vanskeligheder, at Herrer og Damer badede sammen. Vanskeligheden vilde derimod komme ved, at det kun blev en vis Klasse Mennesker, der kunde anskaffe Badedragterne selv og koste en 80 Øre for at komme derud og faa et Bad. Maaske vilde det derfor være tilstrækkeligt at bygge et mindre Badehus, som det Skovfogeden tidligere havde derude.

J a k o b J e n s e n kunde oplyse, at Besøget ved Ørnereden i Aar var langt større end tidligere. Han troede derfor ikke, at det projekterede Badehus vilde være for stort. Skulde det vise sig, at Tiden ikke var til, at Herrer og Damer badede sammen, var Badehuset ikke større, end at det til visse Tider kunde blive fuldt optaget af Herrer eller Damer alene, og saa kunde der jo senere bygges et til, saa at hvert Køn kunde faa sit. Stranden var altfor brat, og Søerne alt for stærke til, at der kunde benyttes Badevogne. Efter den foreliggende Plan vilde Badehuset kunne staa i

mange Aar og være billigere at opføre end et mindre Træhus. Han henstillede, at man gjorde Forsøget.

M a g n u s N i e l s e n vilde gerne stemme for Bevillingen, men vilde dog gøre opmærksom paa, at man ikke kunde sammenligne Aarhus med de Storbyer, hvor den Form for Badelivet fandtes. I disse Storbyer kom nok Masser af Mennesker sammen ved Badningen, men kun meget faa kendte hinanden, saa der kom Genertheden ikke saaledes frem, som den vilde her, hvor alle kendte hverandre. Skulde Ordningen imidlertid vise sig uheldig, kunde man jo, som Hr. Jakob Jensen pegede paa, bygge et Badehus til, for man kunde vel ikke straks dele den foreslaaede Anstalt i to.

J a k o b J e n s e n meddelte, at Udvalget havde overvejet en Deling, men forladt Tanken derom, idet der saa vilde medgaa betydeligt mere til Op-syn, saaledes at Værten ingen Afgift kunde betale, ligesom hele Anstalten ogsaa vilde blive meget mindre tiltalende.

Overgik til 2. Behandling.

4. (J. Nr. 201—1910). Indstilling fra Skovudvalget angaaende Andragende fra Direktør Frede Skaarup om Indretning af et **Friluftsteater** i Marselisborg Skov.

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen, der gik ud paa at meddele Andrageren den ønskede Tilladelse til i indeværende Sommer at opføre 5 Friluftsforestillinger paa et af Skovudvalget anvist Sted i Marselisborg Skov med Ret til at afspærre Arealet og at opkræve en Entré af fra 1—3 Kr., mod at Andrageren paatog sig alt fornødent Arrangement under Udvalgets Tilsyn samt paa Forlangende at ryddeliggøre Terrænet efter Brugen. Tilladelsen meddeltes under den Forudsætning, at

Forestillingerne gaves af det Selskab, der havde optraadt i Dyrehaven, eller af de Studenter, der havde opført »Karrig Nidding«, og Andrageren skulde afgive 5 pCt. af Bruttoindtægten, ved hver Forestilling, dog mindst 100 Kr., til Byen. Taleren meddelte, at Udvalget havde tænkt sig en større Afgift, men var blevet staaende ved den foreslaaede, da der jo kun var Tale om et Forsøg. Man havde tænkt sig at lægge Teateret noget Nordvest for »Varna«, hvor den Skade, der vilde forvoldes paa Skoven, efter Skovriderens Sigende kun vilde være ubetydelig.

Simonsen kunde indrømme, at de af Udvalget trufne Aftaler var nogenlunde betryggende, saaledes at der rimeligvis ikke vilde ske nogen større Skade ved at give Koncessionen, men paa den anden Side troede han heller ikke, at Friluftsteateret vilde afhjælpe noget Savn. Tanken var vel nok fremkommet derved, at man havde set, hvor godt det var gaaet i København, og saa havde herværende entreprenante Folk optaget Sagen her i den Hensigt at skabe en god Forretning. Det var imidlertid et Spørgsmaal, om vi ikke i Forvejen havde nok, der paakrævede Folks Penge, i Retning af Adspredelser. Tanken om en Børnehjælpsdag i stor Stil var da ogsaa for nylig blevet opgivet, fordi man mente, at der var saa stærkt Bud efter Folks Penge, at den ikke vilde lønne sig. Der kunde heller næppe ventes noget stort ud af Friluftsteateret, ja Byraadet vilde vel endog gøre Andrageren en Tjeneste ved at sige Nej. Nogen egentlig Teatertrang var der ikke til Stede her, saa det hele var vist kun en Modesag, der næppe vilde lønne sig. Dertil kom, at der ikke kunde være Tale om her at gennemføre Tanken som i København, dertil vilde der

kræves altfor store Beløb, og desuden var der i Skoven en Del Restaurationer, som Byen i hvert Fald var interesseret i kunde svare deres Lejeafgift, og de saa sig noget truede af Friluftsteateret. Det var saaledes et Spørgsmaal, om dette Teater ikke vilde blive til Glæde for ingen og til almindelig Utilfredshed for mange. Noget egentlig Teater blev det vel i Virkeligheden ikke, nærmest vel kun en Estrade, og der saas i Kontrakten intet om, hvorvidt denne skulde blive liggende eller fjernes efter den sidste Forestilling. Det var ganske vist heller ikke noget stort Antal Træer, der skulde fældes, men mislykkedes Planen, kom man dog af med dem til ingen Verdens Nytte.

Formanden syntes, Hr. Simonsen tog lidt for tungt paa denne Sag, eftersom der jo i Virkeligheden kun var Tale om Gæstespil i en 4—5 Dage. Han skulde gerne indrømme, at der ikke vilde blive afhjulpet noget dybtfølt Savn, men et saadant behøvedes der heller ikke at være. Muligvis vilde Teateret blive en god Forretning, men der blev ogsaa løbet en stor Risiko. Navnlig fordi der var stor Mulighed for, at en Del Mennesker fra andre Egne vilde komme hertil Forestillingsdagene, troede han, man burde give Tilladelsen. Selvfølgelig kunde der ikke ofres saa store Beløb paa dette Teater som paa det i Dyrehaven, men det behøvedes heller ikke for at faa et godt Resultat i kunstnerisk Henseende. Han forstod ikke Restauratørernes Frygt, da de efter hans Mening nærmest vilde have Fordel af Teateret. Der var i Kontrakten ganske vist ingen udtrykkelig Bestemmelse om, at Teateret skulde fjernes efter sidste Forestilling, men Bestemmelsen om, at det skulde fjernes, naar det fordredes af Udvalget, sagde jo i Grunden det samme.

J a k o b J e n s e n havde fundet mange gode og sunde økonomiske Betragtninger i det, Hr. Simonsen fremførte. Som Medlem af Udvalget havde han heller ikke været begejstret for Tanken, men han vilde dog ikke være med til at lægge Hindringer i Vejen for Foretagendet, navnlig fordi der mentes, at dette vilde trække mange Mennesker hertil fra andre Egne paa Forestillingsdagene. Hr. Rising i »Friheden« var den eneste af Skovværterne, der muligvis vilde lide noget ved Teateret, men hans Forretning var i Forvejen saa god, at den ikke vilde gaa til, fordi der kom til at mangle nogle Gæster et Par Dage. Efter Overenskomsten var man til enhver Tid Herre over Pladsens Rydning.

J a c o b s e n var i og for sig ikke nogen Modstander af Tanken, men det forekom ham dog, at der i Forvejen var rigeligt med Forlystelser i Skoven, idet der ved hver af de 3—4 Pavilloner var Koncert hver Aften. Forestillingerne var beregnet til at begynde Kl. 8 og vare i 2—3 Timer; i den Tid fik Restaurationerne intet at bestille, og efter Forestillingerne gik Folk hjem.

F o r m a n d e n mente, at Forestillingerne skulde begynde tidligere, muligvis Kl. 6.

J a c o b s e n kunde ikke se, hvorledes den store Del af Befolkningen kunde komme til Kl. 6.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 216—1910). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om en Tillægsbevilling af 420 Kr. til **Istandsættelse af Kæmner- og Skattekontorerne.**

J a k o b J e n s e n havde intet imod at være med til at bevilge Beløbet, men havde hellere set, at Udvalget var kommet til Byraadet, inden Arbejdet blev udført.

Marinus Petersen skulde indrømme, at det havde været heldigere, om Udvalget havde søgt Bevillingen før Arbejdets Udførelse, men Sagen var, at man ikke godt kunde holde op, naar man først var begyndt at røre ved saa gammelt et Hus, og under Arbejdet viste det sig, hvad man ikke havde tænkt, at Vinduerne var helt raadne.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 207—1910). Den foreliggende Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Anlæg af et Stykke **Vej fra Holmevejen til Observatoriet** vedtoges.
7. (J. Nr. 217—1910). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende et Andragende om **Galle & Jessens Pavillon** paa Strandvejen maa blive staaende indtil videre.

Formanden forelagde Indstillingen, der gik ud paa at meddele Tilladelsen, mod at Firmaet svarede en Afgift af 50 Kr. for i Aar, istandsatte Pavillonen, som den var under Udstillingen, og erhvervede fornøden Tilladelse fra Bygningskommissionen og Brandkommissionen.

Simonsen fraraadede at give Tilladelsen, idet han ikke syntes, at Byraadet kunde tillade dette Firma, hvad det havde nægtet andre. I det hele taget syntes der ikke at være nogen Grund til at give Tilladelsen, og Afgiften var i hvert Fald latterlig ringe. Desuden var der ingen Anledning til at skabe Konkurrence for Byens Næringsdrivende og navnlig ikke for de fattige Folk, der handlede med lignende Varer ved Indgangene til Skoven.

Rahr kendte ikke noget Andragende af lignende Art, der var blevet nægtet. Det var ikke af Hensyn til Firmaet, men til Publikum, at Ud-

valget foreslog at give Tilladelsen. Forøvrigt var det et Spørgsmaal, om der i det hele taget kom noget ud af det, da Politiets Tilladelse jo ogsaa skulde erhverves.

Magnus Nielsen oplyste, at Afgiften var sat til kun 50 Kr. under Forudsætning af, at der ikke blev oprettet nogen Købmandshandel. Da Forretningen maatte underkaste sig Politivedtægtens Bestemmelser, kom den ikke de smaa Frihandlere i Vejen, idet disse jo nærmest handlede om Aftenen og om Søndagen.

Formanden oplyste, at de 50 Kr. kun var Vederlag for at faa Lov til at lade Pavillonen blive staaende ikke for at maatte drive Forretning. Selvfølgelig kunde der ikke handles uden Borger-
skab.

Jakob Jensen meddelte, at der tidligere var givet en lignende Tilladelse, men at vedkommende desuagtet havde set sin Fordel ved at bryde Pavillonen ned.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 163—1910). Forespørgsel fra Firmaet Christiani & Nielsen om Kommunen uden Vederlag vil modtage den Firmaet tilhørende **Pavillon med Trappe** paa Strandvejen.

Formanden meddelte, at Havneudvalget indstillede at modtage Pavillon og Trappe, dog saaledes, at Kommunen fik Ret til at flytte eller fjerne begge Dele, hvis Forholdene gjorde det ønskeligt.

Simonsen vilde helst have Vejen ryddet og saa ingen Anledning for Kommunen til at beholde en Trappe, der kun var Reklame for et Firma.

Magnus Nielsen fandt dog, at Pavillonen og Trappen burde have Lov til at blive staaende

foreløbig. Man vidste ikke, hvilken Brug man muligvis kunde faa for Trappen, som i Virkeligheden var meget værdifuld.

Jakob Jensen syntes, at det spadserende Publikum kunde have megen Fornøjelse af Trappen. Da der vist ikke var andre Firmaer her af samme Slags, var Reklamen heller ikke saa slem.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 212—1910). Det foreliggende Andragende fra Ejeren af Sommerpensionatet »Brejddablik« om Tilladelse til at opføre et **Badehus ved Silistria** kunde ikke bevilges.
10. De foreliggende **Købekontrakter** angaaende Marselisborggrunde med:
 - a. (J. Nr. 22⁵—1910). Skomager P. Larsen og
 - b. (J. Nr. 22⁶—1910). Murermester N. P. Knudsen & Snedkermester A. Jørgensengodkendtes.
11. (J. Nr. 158—1910). Indstillingen fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Bevilling af ca. 4000 Kr. til **Udstyrelse af Pladsen omkring Hans Broges Statue** paa Tietgens Plads.

Rahr erindrede om, at Byraadet havde vedtaget at overlade Komiteen for en Statue af Hans Broge den østlige Ende af Tietgens Plads og at bekoste Beplantningen omkring Statuen. Det havde oprindeligt været Tanken at opstille Granitbænke omkring Statuen, men Komiteen manglede Midler dertil og havde opgivet Tanken. Fra Komiteens Formand, Etatsraad Nørgaard, forelaa der imidlertid Oplysning om, at dette Granitanlæg vilde koste 3560 Kr. tillige med en Forespørgsel, om det kunde ventes, at Byraadet vilde bevilge denne Sum og dermed overtage hele Anlægets Udsmykning. I den Anledning skulde Udvalget indstille, at Byraadet bevilgede ca. 4000 Kr., der kom nem-

lig forskellige mindre Udgifter paa, skønt Billedhuggeren intet Honorar havde beregnet sig, foruden det tidligere bevilgede til Beplantningen, saaledes at det hele Anlæg kunde blive en virkelig Pryd for Byen og Hans Broges Minde værdigt. Beløbet kunde tages af Kontoen for Vejanlæg paa Marselisborg.

Indstillingen vedtoges.

